

Sygnatura akt I C 106/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 11 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Sznajderska

Protokolant: Maja Ruda

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2013 roku we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...). S.w G.

przeciwko B. B.

- o zapłatę

I. zasądza od pozwanej B. B. na rzecz strony powodowej (...) S.w G. kwotę 30 922,28 zł (trzydzieści tysięcy dziewięćset dwadzieścia dwa złote i dwadzieścia osiem groszy) wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 30 922,28 zł od dnia 4 października 2012 roku do dnia zapłaty;

II. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania na rzecz strony powodowej.

IC 106/13

UZASADNIENIE

(...) wystąpiła z powództwem przeciwko B. B. o zapłatę kwoty 30 992,28 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, albowiem strona powodowa udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 36 000 zł. Pozwana zaprzestała spłaty rat pożyczki, na skutek czego umowa została wypowiedziana.

Pozwana B. B. wniosła o oddalenie powództwa albowiem w związku z pogorszeniem sytuacji materialnej zwróciła się do strony powodowej o obniżenie rat pożyczki co nie zostało uwzględnione. Z uwagi na obecną trudną sytuację materialną pozwanej nie ma ona możliwości dokonania spłaty jednorazowo całości zadłużenia. Zdaniem powódki, z uwagi na powyższe powództwo jako przedwczesne winno zostać oddalone. W toku postępowania pozwana wniosła o rozłożenie należności na raty w wysokości po 400 zł miesięcznie, a po upływie roku w wysokości 1000 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 czerwca 2010 r. pomiędzy stronami została zawarta umowa pożyczki, w wysokości 36 000 zł. Pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki wraz z należnymi odsetkami w terminie do dnia 17 maja 2015 r.

dowód: umowa pożyczki nr (...) k-31-32,

zeznania pozwanej k- 103-104

Pozwanej wypowiedziano umowę pożyczki wobec zaprzestania jej spłaty. Na dzień 4 października 2012 r. wysokość zadłużenia pozwanej wynosiła 30 992,28 zł.

dowód: wypowiedzenie umowy k-34,

rozliczenie wysokości zadłużenia k-93

Pozwana B. B. ma 65 lat, otrzymuje emeryturę w wysokości 1690 zł miesięcznie. Posiada zadłużenie w kwocie 300 zł w (...), kredyt w banku (...) SA, gdzie miesięczna rata wynosi 169 zł. Miesięczne koszty utrzymania pozwanej wynoszą 1100 zł.

dowód: zeznania pozwanej k-103-104

W tym stanie Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Pozwana B. B. przyznała, że zaciągnęła zobowiązanie pieniężne u strony powodowej. W związku z trudnościami finansowymi zaprzestała dokonywania spłat rat pożyczki.

Pozwana nie kwestionowała wysokości należności objętej żądaniem pozwu. Strona powodowa, jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, prawidłowo wyliczyła wysokość skapitalizowanych odsetek opierając się na postanowieniach umowy pożyczki zawartej z pozwaną i regulaminu udzielania pożyczek i kredytów, stanowiącego integralną część umowy. Pozwana zawierając umowę pożyczki zaakceptowała warunki na jakich została ona udzielona. Strona powodowa prawidłowo, w świetle treści art. 451§ 1 kc, zaliczała dokonywane przez pozwaną, wpłaty na poczet przede wszystkim powstałych w związku z nieterminowością spłat rat odsetek, a dopiero w dalszej kolejności na kapitał pożyczki. Pozwana opóźniała się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, a zatem, w świetle treści art. 481 § 1 kc strona powodowa mogła żądać odsetek za czas opóźnienia. Zgodnie z art. 482 § 1 kc od zaległych odsetek strona powodowa mogła żądać odsetek za opóźnienie od chwili wytoczenia powództwa.

Zdaniem Sądu, wniosek powódki, o rozłożenie należności na raty nie może zostać uwzględniony. Powódka wniosła o rozłożenie należności na raty w wysokości 400 zł, na okres roku, a następnie w wysokości 1000 zł na dalszy okres. Zdaniem Sądu, przy uzyskiwanych dochodach i wskazanych wydatkach pozwana byłaby w stanie spłacać zadłużenie w wysokości 400 zł miesięcznie przez pierwszy rok. Jednakże spłacona zostałaby jedynie kwota 4800 zł. Powódka zadeklarowała dalsze spłaty w wysokości 1000 zł miesięcznie. Sąd uznał, że z uwagi na wysokość uzyskiwanych dochodów przez pozwaną i brak perspektyw polepszenia jej sytuacji materialnej, nie daje ona gwarancji wywiązania się z zobowiązania względem strony powodowej pomimo rozłożenia należności na raty. Należy zwrócić uwagę, że możliwości zarobkowe osoby po ukończeniu 65 lat są znikome, a wysokość emerytury i ponoszone wydatki nie pozwala na realną spłatę zadłużenia w proponowanej wysokości rat.

Biorąc powyższe pod uwagę powyższe, Sąd nie uwzględnił wniosku powódki o rozłożenie należności na raty i orzekł jak w punkcie I wyroku.

Z uwagi na ciężką sytuację majątkową pozwanej Sąd uznał, że zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o jakim mowa w art. 102 k.p.c. i nie obciążył pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania.